

**[Jens Thomsen.]**

var, at Staten ogsaa betalte Udgifterne i den Anledning.

Det er jo ekstraordinært Arbejde, der fremskaffes ved Indkaldelserne, og jeg vil derfor gerne spørge Socialministeren, om der ikke kunde findes en Form, hvorunder man ogsaa ved denne Beskæftigelse kunde give de arbejdsløse Fortrinsretten. Forholdet er det, at mange af de indkaldte meget daarligt kan være borte fra deres Arbejde, og saafremt der kunde findes en praktisk Form, saaledes at der i enkelte Tilfælde blev indkaldt arbejdsløse i Stedet for dem, der daarligt kan undværes derhjemme, saa gavner man begge Parter, og naar det ærede Medlem Hr. Carsten Raft mener, at det ændrer den almindelige Værnepligt, saa er det jo fuldstændig urigtigt. Jeg synes, det vilde være en ganske praktisk Foranstaltning.

**Gregersen:** Det ærede Medlem Hr. Villumsen udtalte, at han med Tilfredshed hilste dette Lovforslag, og det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard sagde, at det vilde vække Glæde og Tilfredshed. Jeg forstaar ikke, i hvilke Kredse dette Lovforslag skal vække Glæde og Tilfredshed, og det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard udtalte da ogsaa, at efter hans Mening maatte der træffes en anden Ordning. Jeg antager, at det ærede Medlem her tænker paa, at naar Staten kræver en Tjeneste af en Del af Landets unge Mænd, saa maa man ogsaa betale dem en Løn for denne Tjeneste, saa kan man ikke fremsætte et Lovforslag som dette, der siger, at man ved at indkalde disse Mennesker paatager sig en Pligt til at afhjælpe den paagældendes egen eller hans Families Trang. Altsaa, Staten foraarsager ved at indkalde disse unge Mennesker, at de kommer i Trang, og man erstatter med en Understøttelse og sender de indkaldte over paa Forsorgsloven.

Vi behandlede for ikke mange Dage siden et Forslag om at ophøje en Mæglingkendelse til Lov her i Tinget. Det drejede sig om et Omraade, hvor Staten efter min Mening intet havde med Lønnen at gøre, men der blandede man sig i det. I det Tilfælde, som vi staar over for i Dag, er det Staten selv, der indkalder Mennesker og tager dem i sin Tjeneste. Her var der Grund til at drøfte Spørgsmaalet Løn.

Socialdemokratiet har da ogsaa tidligere været indstillet saaledes — saa vidt jeg husker, har man fremsat Lovforslag om eller i alt Fald udtalt, at man vilde yde en Løn paa 7 à 8 Kr. om Dagen, naar man fik Magten. Da de fik Magten, gennemførte de ogsaa en ny Ordning, og de forhøjede ogsaa Soldaternes Løn, nemlig til 1 Kr. Man kan sige, at hvis vi skal gaa over til en Ordning, hvorefter der skal ydes Løn i Stedet for Understøttelse til dem, man har indkaldt, saa vil det blive dyrere, men vi spørger her, for hvem det bliver dyrere. De Menneskers Levevilkkaar vil være de samme, Udgifterne vil være de samme, Spørgsmaalet er blot, hvem der skal betale.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft var inde paa, at det var meningsløst, at kun en Trediedel af de unge blev indkaldt og skulde bære Byrderne. Vi fra vor Side mener, at man ikke kan paalægge den ene Trediedel at bære Byrderne, og heller ikke alle de unge, men at det maa være hele Samfundet. Da det er Staten, der indkalder de unge Mennesker til Tjeneste, saa maa det ogsaa være Staten, der betaler dem, ikke en karrig Understøttelse, men en Løn, en Erstatning for den tabte Arbejdsfortjeneste ude i det private Erhvervsliv, og jeg vil meget haabe, at den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard var inde paa, at der her maa træffes en anden Ordning, i de kommende Tider maa slaa igennem. Jeg ved godt, det er vanskeligt at vende sig fra det, der er gammel Skik og Brug, og jeg ved godt, at den Tankegang raader i Befolkningen, at det er en Byrde, man kan lægge paa den unge, men ud fra et Retssynspunkt kan den Betragtning ikke holde. Den, der antager en Mand i sin Tjeneste, maa ogsaa betale Lønnen for Arbejdet.

**Alfred Jensen:** Jeg kan tilslutte mig de Udtalelser, der er fremsat angaaende en ordentlig Løn til det indkaldte Mandskab; det var for øvrigt den Opfattelse, man fik i første Omgang, da Meddelelserne om Indkaldelserne kom, at samtlige de, der blev indkaldt, ikke kom til at lide noget Tab ved Indkaldelsen, da de var sikret deres Løn. Her tænkte paa Funktionærloven. Naar man saa nærmere efter, var man naturligvis klar over, at denne Udlægning ikke var rigtig, fordi det kun var et Mindretal, der